

Sygn. akt IV CZ 143/11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Iwona Koper

ze skargi pozwanej A. D.

o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 kwietnia 2010 r., w sprawie z powództwa Stowarzyszenia Autorów ZAiKS
w Warszawie

przeciwko D. D., L. D. i A. D.

o ochronę praw autorskich,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 marca 2012 r.,

zażalenia pozwanej A. D.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 12 sierpnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2011 r. oddalił wniosek pełnomocnika z urzędu pozwanej o przyznanie wynagrodzenia za opracowanie opinii o braku podstaw do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. W ocenie Sądu Apelacyjnego brak było podstawy prawnej dla uwzględnienia tego wniosku pełnomocnika z urzędu pozwanej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił naruszenie paragrafu 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu (dalej - rozporządzenie o kosztach) w zw. z art. 29 ustawy - Prawo o adwokaturze i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie na jego rzecz kwoty 6642 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Przepisy rozporządzenia o kosztach przewidują wprost wynagrodzenie jedynie za sporządzenie przez adwokata opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, w takiej samej wysokości jak za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej (§ 13 ust. 4). Przepisy, których naruszenie zarzucił skarżący nie uzasadniają zaś oceny, że § 13 ust. 4 rozporządzenia o kosztach miałby być stosowany odpowiednio w przypadku postępowania zażaleniowego. Nie można też przyjąć, że w przepisach rozporządzenia o kosztach występuje luka dotycząca podstawy i stawki wynagrodzenia za sporządzenie przez adwokata opinii o braku podstaw do wniesienia zażalenia. Nie sposób bowiem pominąć, że dokonanie oceny o istnieniu podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej wymaga innego rodzaju rozważań niż ocena istnienia podstaw do wniesienia zażalenia. Uznanie zatem, że uzasadnione jest przyznanie adwokatowi wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej nie oznacza, że ta sama ocena dotyczy postępowania zażaleniowego. Wymaga jednocześnie podkreślenia, że przepisy rozporządzenia o kosztach nie przewidują też, inaczej niż w przypadku skargi

kasacyjnej, wynagrodzenia za sporządzenie zażalenia, a jedynie wynagrodzenie za „prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym”, co stanowi istotną różnicę w porównaniu z regulacją odnoszącą się do sporządzenia skargi kasacyjnej. Żaden z przepisów odnoszących się do obowiązków pełnomocnika z urzędu nie wymaga także sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia zażalenia, w przypadku, gdy pełnomocnik z urzędu strony uważa, że wniesienie zażalenia jest nieuzasadnione. Wystarczające jest powiadomienie o tym strony. Brak jest zatem argumentów wspierających stanowisko, że pełnomocnikowi z urzędu, który sporządził z własnej inicjatywy opinię o braku podstaw do wniesienia zażalenia powinno być przyznane wynagrodzenie odpowiadające stawce za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym.

Z tych względów zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.